

ŠTEV. 2

1-9-3-7

**SLOVENSKA
ČEBELNARSKA
DRUŠTVA**

LETNIK

XL

GLASILO

SLOVENSKEGA
ČEBELARSKEGA
DRUŠTVA

V
LJUBLJANI

Vsebina:

Pridnostna stopnja čebelnih družin je stalna	17	Kotiček za radovedneže	25
Pripombe k rojenju čebel	19	Opazovalne postaje	26
Za mlade čebelarje	20	Društvene vesti	27
Več resnice	23	Naše podružnice	28
Izjava	25	Drobir	30

VABILO NA REDNI OBČNI ZBOR

ČEBELARSKE DRUŽINE
ZADRUGE Z O. Z. V LJUBLJANI

ki bo v nedeljo, dne 14. februarja t. l. ob 14. uri v
tovarni Pekatete na Glincah.

- D N E V N I R E D :
1. Otvoritev občnega zbora.
  2. Poročilo tajnika.
  3. Poročilo blagajnika.
  4. Volitev načelstva in nadzorstva.
  5. Sprememba pravil.
  6. Slučajnosti.

ODBOR.

Sladkor! Društvena čebelarna bo dobila okrog 15. febr. po novi ministrski odredbi sladkorno moko denaturirano z žaganjem po 8 Din in jo bo delila za prehrano čebel.

Mali oglasi

Prodajam 200 kg ajdevca v dveh posodah po 100 kg. Cena po dogovoru. Alojz Dimaj, Lukavci 30, p. Križevci pri Ljutomeru.

Lep, priročen čebelnjak, krit z opeko, je naprodaj za Din 600.— (in ne za Din 6000.—, kot je bilo pomotoma javljeno v prvi letošnji številki Čebelarja). Drži 21 panjev. Vprašati je pri gospe Ani Požnenel, trgovki v Ljubljani na Izanski cesti.

Prodajam 9 malo rabljenih A. Ž. panjev s slamnicami, satniki in okenci za nazidne satnike po 120.— Din. Panji so prepleskani. Pišite na naslov Kovač I., tovarna Pekatete, Ljubljana-Glinca.

Čebelarska podružnica v Središču ob Dravi poziva svoje člane, da prinesejo vosek v zameno za satnice in naročijo potrebne čebelarske predmete pri tajniku Jakobu Bratuša v Obrežu do 10. marca. Na poznejše prijave se ne bo mogoče ozirati. Člani naj vosek očistijo. Tajnik.

Prodajam več novih A. Ž. panjev z verando po zelo nizki ceni. Zamenjam jih tudi za dobro prezimljene čebele v A. Ž. panjih, kranjičih ali dunajčanih. Cena in zamenjava po dogovoru. Pišite na naslov Ferdo Olup, čebelar, Loče pri Poljčanah.

Prodajam brez čebel 18 A. Ž. panjev (8 na žlebičje) in več dunajčanov, vse malo rabljene, novodobne, z opremo, tudi posamič, ter 3 razložljive čebelnjake, vsakega za 10 ali 12 panjev. Plačilo tudi v medu ali čebelah. Podgornik, Ljubljana, Beethovnova 16/III.

Prodajam 8 A. Ž. panjev na 10 romičev, vse v najboljšem stanju. Robič Lojze, Moste 35, pošta Žirovnica, Gorenjsko.

Naročnina (članarina) znaša letno Din 35.— (za inozemstvo Din 46.—).

Glasiló Slovenskega Čebelarskega društva v Ljubljani

Izhaja mesečno. — Urejuje: Avgust Bukovec, Ljubljana, Gruberjevo nabrežje 14

Številka 2

V Ljubljani, 1. februarja 1937

Letnik XL

Pridnostna stopnja čebelnih družin je stalna

Jos. Verbič.

Na letošnjega novega leta dan me je odličen društvenik in izboren čebelar v razgovoru o plemenitih postajah kratko in odločno zavrnil z besedami: »Ne verjamem, da je pridnost čebel stalna; panj, ki je bil pred dvema letoma najboljši in mi je dal 20 kg medu, je bil preteklo leto najslabši.«

Izjava mi je bila neprijetna, ker mi je mahoma vzbudila zavest, koliko nepričakovane in podrobnega dela bo še treba, da bodo premagani vsi predsodki in napačni nazori, ki ogražajo naše stremljenje za izboljšanje čebelnih rodov.

Ker gornja izjava v tej zadevi ni bila prva od take strani in bi mogla postati najuspešnejše sredstvo, da odvrne čebelarje od smotrene vzreje dobrih plemenjakov, zasluži, da o njej razpravljamo.

Najprej naj navedem, da za stalnost čebelne pridnosti pričajo nešteti opazovalci in da vsa sodobna vzreja matic in trotov sloni na tem čebelnem svojstvu. Dobro poznani prejšnji urednik našega strokovnega lista, g. M. Humek mi je še v letošnjem letu povedal, da je imel izredno dobro čebelno družino, ki je nad deset let daleč nadkriljevala vse druge.

Navedena dejstva govore dovolj jasno. Moj čislani novoletni presojevalec pa mogoče vendar še ne bo zadovoljen. Zato hočem zadevo še drugače osvetliti.

Z besedo »pridnost« označujemo v našem primeru sposobnost — svojstvo čebel, nanesti v določeni dobi večjo ali manjšo množino medu. Pridnost ni pri vseh čebelah enaka; imamo

torej več vrst ali več stopenj pridnosti. Pridnostna stopnja je pri vsaki čebeli stalna in jo obdrži nespremenjeno vso ono dobo, ki ji je v to svrhu odločena.

Za stalnost pridnostne stopnje pri čebelah nam govori stalnost raznih svojstvenih stopenj pri vseh drugih živalih. Najlaže to spoznamo pri domačih živalih. Skušnja kaže kmetovalcu, da daje krava, od katere smo dobili v enem letu 3000 l mleka, to množino do neke starostne dobe tudi naslednja leta, ako jo ves čas enako oskrbujemo. Kokoš, ki znese na leto 160 jajec, stori to tudi v tretjem in četrtem starostnem letu, ako ji ne menjamo življenjskih pogojev. Dober konj, dirkač, pri tekmah več let ne odreče. Dober lovski pes je poraben vse življenje. Mačka, vneta mišolovka, uživa hvalo gospodinje nepretrgano število let.

Tako stalnost kot svojstva imajo telesni znaki živali. Najbolj očiten telesni znak je barva dlake. Vsakdo ve in ne potrebuje dokazov, da se barva vsakega konja, krave, psa, kunca itd. od njegove doraslosti do časa propadanja več ne spremeni in je stalna. Prav tako je z barvo čebele. Naša čebela je sive barve. V nekaterih panjih pa najdemo tudi čebele, ki imajo na zadku eden ali dva rumena pasova. Tudi teh se drži neizpremenjena barvenost vse življenje. Mogoče bo kdo ugovarjal, da se čebelna siva barva spreminja v črno. Ta pojav je le navidezen in nastane zaradi tega, ker čebela pri napornem delu izgublja sive dlačice, zaradi česar postaja bleščeče črna barva telesnega oklepa vedno vidnejša. Svojstvene stopnje in telesni znaki so pri vsaki živali stalne, neizpremenljive.

Poglejmo sedaj, kako prenašajo živali svoje svojstvene stopnje in telesne znake na najbližje — neposredne potomce, torej na svojo družino. Prenos se ravna po posebnih zako-

nih, ki so jih najprvo spoznali na rastlinah, ki so tudi živa bitja, in šele pozneje na živalih. Zakone najlaže in najhitreje ugotovimo na malih živalih, ki se hitro množe in imajo dosti mladičev ter na živalski barvi, ki se navadno že ob rojstvu pokaže. Potrdil nam jih bo tudi vsak izkušen živinorejec. Njemu je dobro znano, da, ako pari pincgavsko kravo, katere starši, prastarši in še mnogi drugi predniki v sklenjeni vrsti so imeli kostanjevo rjavo, določeno belo lisasto barvo, s samcem, ki ima ravno tako ustaljeno, od staršev, prastaršev in od dolge nepretrgane vrste prednikov podedovano barvo, dobi neposredne potomce, ki so po barvi staršem popolnoma enaki. Take starše, ki smo jih pravkar označili, imenujemo zaradi krajšega izražanja »živali s prvovrstnim rodovnikom«.

Pravkar imenovane živali imajo dedno oblikovalno silo: z a s n o v o samó za barvo pincgavske pasme v svojih zarodnih stanicah, in sicer ženske v jajčnih, moški pa v semenskih stanicah. Te zasnove so v našem primeru v vseh zarodnih stanicah enake in prehajajo nespremenjene na potomce.

Ako pa plemenimo kravo pincgavske pasme, ki ima prvovrsten rodovnik, s samcem iste barve, pri katerem pa en člen staršev ali prastaršev ali drugih vsaj najbližjih prednikov ni bil iste barve in je imel poleg zasnov za barvo pincgavske pasme še druge, imenujemo ga samca s pomanjkljivim rodovnikom, lahko dobimo mladiče, ki bodo staršem enaki. Vmes pa so lahko tudi taki, ki se bodo razlikovali od njih. Nanje so vplivale druge, tuje barvne zasnove prednikov.

Ako pa plemenimo pincgavsko kravo, ki ima prvovrsten rodovnik, s samcem drugačne barve, se bodo vsi neposredni potomci razločevali od svojih staršev.

Pri prenosu drugih telesnih znakov in svojstev ter njihove jakosti na potomce so merodajni vsi tisti činitelji, kot pri podedovanju barvenosti. Kokoš, na primer, ki ima v veliki nepretrgani vrsti prednikov utrjeno zasnovo za dobro nesnost in nam daje letno 180 jajec, rodi po plemenitvi z enako vrednim samcem potomce, ki so ravno tako nesni, kot njihovi starši. Imajo torej stalno nesno stopnjo. Kažejo jo pa le, ako jih tako negujemo, kot roditelje.

Prav tako razmerje velja med starši in otroci glede prenosa svojstev za vse živali. Torej tudi čebele ne morejo delati izjeme.

Ako se matica, ki ima prvovrsten rodovnik za posebno pridnost, oplemeni s trotom iste kakovosti, bodo njene hčerke odlične. Ako pa bi trotova mati ali prastarši itd. ne imeli izključno zasnov za visoko pridnostno stopnjo, bi

iz tega plemenjenja izvirajoče čebele mogle biti enako ali pa manj vredne kakor v prejšnjem primeru. Bile bi pomešane med seboj. Ako pa se slaba matica združi z ravno takim trotom, rodi le slabe potomce.

Matica se oplemeni in sprejme od samca plemenilo samo enkrat v življenju, zalega pa štiri leta. Vse hčerke, pa naj se rode v prvem ali četrtem letu, so prave sestrice med seboj, in so po izvajanjih v prejšnjem odstavku ali zelo pridne, ali pomešane dobre s slabimi, ali samo slabe. Vsaka obdrži stopnjo svoje pridnosti vso določeno življenjsko dobo in tvori skupaj z drugimi čebelno družino. Če ima družina z enakimi čebelami prvo leto visoko ali nizko pridnostno stopnjo, mora tako obdržati tudi drugo leto in sploh toliko časa, dokler se matica ne spremeni. Ako obstoji družina iz mešanih čebel, torej iz dobrih in slabih, potem ima neko povprečno, srednjo stopnjo pridnosti obeh skupin in jo obdrži, dokler ostane v panju matica, ki daje družini življenje.

Pridnostna stopnja čebelnih družin je stalna. Ni prav nobene nege povoda, da bi se mogle dobre čebele v drugem ali kateremkoli letu poslabšati. Družina, ki se je v enem letu izredno odlikovala, ne more v drugem letu, ne da bi izmenjala matico, popolnoma propasti. Pri leni družini je ravno tako. Dokler je ista matica v panju, se ne more dvigniti na višjo stopnjo pridnosti.

Kako si razlagamo, da je mojemu poročevalcu odlična družina naslednje leto odpovedala? Verjetno je, da je neopaženo prelegla in da se je njena mlada matica oplemenila s slabim trotom, ali pa da sijajnega uspeha in strahovitega propada ne moremo zapisati na rovaš pridnosti čebelne družine, temveč njenemu ali tujemu ropanju, ki se je na manj očiten način izvršilo.

Izjava, navedena v prvem odstavku, ima pa vendar lahko nekaj v posebnem svojstvu čebelnega življenja utemeljene resnične podlage. To sklepam iz sledečih dveh primerov.

Verodostojen čebelar me je opetovano opozoril, da so se mu v panjih, ki so imeli spomladi ali prvo leto po barvi čiste kranjice, poleti ali drugo leto pojavile nekatere čebele z rumenimi pasovi na zadkih, dasiravno se matica ni izmenjala.

Nekateri rejci matic, med temi sloveči Gvido Sklenař, priporočajo, da vzamemo zalego za mlade matice vedno od družine s triletno matico. Po njihovih izkušnjah je šele ona matica vredna, da se njen rod razmnoži, ki je že

dve leti nadkriljevala druge. Ti rejci gotovo računajo s tem, da morejo stopnje izkoriščevalnih svojstev čebel še pri dve leti stari matici pasti.

Za take pojave se mi je porodila razlaga, ki je ne morem podpreti z drugimi dokazi, pa je vendar verjetna.

Popuščanje v pridnosti ali nastopanju drugih barv je mogoče le tedaj, ako plemenimo med seboj dve živali, od katerih ena ali pa tudi obe nimata prvovrstnega rodovnika in imata v svojih jajčnih ali semenskih stanicah zasnove za svojstva ali znake, ki si jih želimo in ne želimo. Posebni, neznaní vplivi morejo na jajčne stanice ali na plodilo, ki ga je matica sprejela od trota, tako delovati, da pride ena vrsta teh zasnov najprej, druga pa šele po daljši časovni dobi do veljave. Čebele od teh matic so lahko prvo leto izvrstne medarice ali imajo izključno sivo barvo, drugo leto se pa bolj ali manj spremenene. Poudarjam in zato navajam še enkrat, da se to zgodi le tedaj, ako nimate obe plemenski živali prvovrstnega rodovnika. Visoka pridnostna stopnja čebelnih družin je le tedaj stalna, ako plemenimo med seboj živali, v katerih je to svojstvo utrjeno, ne samo v njihovih starših in prastarših, temveč v dolgi, sklenjeni vrsti njihovih prednikov.

Pristavljam še, da zanesljivo dobrih plemenskih živali pri nas še nimamo. Vzredili si jih bomo šele s tem, da bomo za pleme dosledno uporabljali zarod iz najboljših družin in trajno izločevali nepovoljne matice in trote.

Pripombe k rojenju čebel

Fr. D. Jug — Brezje

Pod tem naslovom sta l. 1935 v 11. in 12. številki »S. Č.« izšla dva članka, katerih vsebina je bila namenjena začetnikom. Zasnovanih sem imel še nekaj člankov s podobno vsebino, a prišla je nadme bolezen in druge zapreke, da mi z delom ni bilo mogoče nadaljevati. Pa se letos ob novem letu zgledi gosp. urednik in me strese za ramena ter me kliče na odgovor, kaj to pomeni, da je bil celo lansko leto pri uredništvu S. Č. moj predal prazen? Bodi na tem mestu povedano g. uredniku, da zaradi bolezni in nič drugega. Skušal bom sedaj poiskati zarjavelo pero, toda ostati hočem v rezervi — kot doslej — pod drevesom in me ne mika plezati na vrhove!

Nadaljujem najprej še z nekaterimi pripombami k splošni praksi pri sprejemanju in vročanju rojev.

Posrečen roj je čebelarju gotovo v veliko duševno razvedrilo, posebno, če mu je plemenjak rojil v času, ko si ga je sam zaželel. Toda kaj rado se zgodi, posebno kakemu še nevesčemu čebelarju, da mu roj nalije pri ogrebanju ali vsajanju na srčno radost grenkega pelina. Primeri se, da roj uide, ali pa se razkropi in vrne v starca. Zgodi se celo, da jo roj popiha iz panja, kamor ga je bil vsadil.

Pred vsem je potrebno, da imamo v dobi rojenja v čebelnjaku vedno vse pripravljeno, kar potrebujemo pri ogrebanju in vsajanju rojev. Potrebno je tudi, da imamo pravilno pojmovanje o lastnostih rojevih čebel, da znamo z njimi pravilno ravnati. Tudi je treba obvladati prisotnost duha ter imeti mirne živce. Tedaj nam bo pri ogrebanju in vsajanju rojev uspeh zagotovljen. Poznam priletnega čebelarja, ki mi je pred leti tožil, da ga roji silno upehajo in da mu marsikdaj, kljub vsej pazljivosti, kateri pobegne kar iz panja. Nekoč sem ga obiskal, a slučaj je nanesel, da je imel prav takrat roj na drevesu. Skoraj neljub mu je bil moj prihod, kajti bil je silno upehan, pot mu je kar lil z obraza. Že pri podaji roke mi je potožil: »Danes mi pa ta mrcina hudo načaja; imel sem ga že v panju, pa mi je spet ušel na drevo.« Čebele so se usedale na neko krivo vejo na jablani. Roj je bil drugec in precej živalen.

Po natančnem preudarku sem spoznal, da je bil čebelar malo preveč nestrpen; ni počakal, da bi se bile rojeve čebele popolnoma umirile, boječ se, da mu roj ne pobegne. Ometal je čebele v ogrebni panj s prevoliko naglico. Ker so napravile prevelik šum, je ušla matica iz panja, tedaj so se čebele pričele ponovno zbirati na drevesnem deblu ter se dolgo niso hotele umiriti. Videč moža v zadregi, sem se mu ponudil v pomoč, a zaskrbelo je tudi mene, ker je bilo treba do roja lesti po lestvi.

Najprej sem moža poučil, kako je treba s čebelami pri rojenju ravnati. Ker je na roj sijalo pekoče sonce, sva najprej čebele zasenčila z vejami. To je bilo potrebno, da so se hitreje umirile. Nato sva jih nekajkrat napršila z vodo. Tedaj sva privezala ogrebni (prazen kranjič) tik k deblu, tako da je bila odprtina panja tik čebel. Ogrebna pa sva prej s perotnico stranske kepe čebel v toliko, da so v panju dobro zašumele. Nato sva pustila vse lepo pri miru, se usedla v senco pod drevo in opazovala, kako se čebele same počasi pomikajo v panj. V teku pol ure je bil ves roj v panju, da sva ga potem že lahko vsadila v panj na stalnem mestu.

Še danes mi je ta čebelar hvaležen za to kratko pomoč ter pravi, da potem ni imel z nobenim rojem težav, ako se je ravnal po gor-

njih navodilih. Pripominjam še, da ogrebanje roja s tako zvanim naglim sunkom tudi ni priporočno, n. pr. če visi roj na veji tako, da lahko ogrebnik kar podstavimo ter sunemo v vejo, da pade v zaboju vsa gruča čebel hkrati. Pri takih primerih se navadno dvigne iz zaboja cel oblak čebel. Če pritegnejo s seboj še matico, je bil trud zastonj. Pri močnih sunkih je pa večkrat tudi matica v nevarnosti, da jo ohromimo ali pa celo stremo. Čim manj sile uporabljamo, tem bolje je. Seveda, če pa le ne moremo čebel v panj zlepa zvačiti, je potrebna tudi sila, a sila kola lomi!

Z rojem prvecem, ki ima staro matico, navadno nimamo veliko težav ter ga z lahkoto ogrebemo. Vsadimo ga navadno kmalu po ogrebanju v panj na stalnem mestu. Bolj muhast pa je drugec, kateri roji z mlado matico, posebno če se je morda rojenje za kake dneve zakasnilo; tedaj gre z rojem po več matic. Tak roj zahteva več opreznosti, posebno pri vsajanju na stalno mesto. Če so čebele razburjene in še nemirne, posebno, če je med njimi več matic, se lahko zgodi, da zbežijo matic iz ogrebnika druga pred drugo. Končno zapuste panj še čebele in se razkrope na vse strani, s tem je roj uničen ali vsaj oslavljen.

V takem primeru ne smemo ogrebenega roja vsaditi takoj na stalno mesto; bolje je, da ga odnesemo na hladno v senco ali pa v temno klet. Med tem roj opazujemo ter se prepričamo, če ni morda brez matice. Ako so čebele v zaboju (ogrebniku) mirne ter krepelijo s krili obrnjene proti dnu zaboja, je med njimi prav gotovo matica. Če pa čebele silijo iz panja in so nemirne, tedaj je roj brez matice, ali pa ima matico, katere čebele še niso potrdile. V tem primeru moramo ogrebnik prekriti z žično pletenino (da čebele ne morejo uhajati). Če se v teku dveh ur ne umirijo, je roj gotovo brez matice. Pomagamo mu lahko na ta način, da mu dodamo rezervno matico v matičnici. Matičnico spustimo na žici med čebele in pustimo roj pri miru do mraka. Tedaj šele ga vsadimo na stalno mesto. Matičnico z matico vred obesimo med satnike, da se čebele čez noč z njo sprijaznijo. Drugi dan jo lahko spustimo med čebele.

Še bolj zapleten primer je pa, če se usedeta dva roja skupaj. To se rado zgodi takrat, kadar slabo vreme zadržuje rojenje po več dni. Ko nastane ugodno vreme, pa rojijo panji vse vprek. Kako postopamo z roji, če se jih usede več skupaj, dobimo navodila v čebelarških knjigah, posebno v novi knjigi »Praktični čebelar«. Tukaj le še pripominjam, da se tudi ta zapletljaj včasih da rešiti čisto mirno.

Meni se je pripetilo pred nekaj leti, da sta se dva roja usedla na eno vejo drug nad dru-

gega. Pristavil sem dva ogrebnika tako, da sta se stikala. Vsul sem v vsak zaboju nekoliko prgišč čebel in pustil vse pri miru. V teku ene ure sta se roja razdružila in so se čebele lepo mirno sprašile v oba zaboja. Čebele so potegnile za sabo tudi matice. Končno sem odnesel roja v klet in ju vsadil na stalno mesto šele proti večeru.

Pripominjam pa, da sem imel tako srečo samo enkrat, dočim so mi dali taki roji včasih mnogo opravka.

Slednjič še nekoliko besedi o rojih, ki smo jih prestregli v vršo. Taki roji so navadno zelo razburjeni, ker niso mogli zleteti na svobodo, zavoľjo tega se zlepa ne umirijo. Pri rojih, ki smo jih ujeli v prestrezalo, so izgube matic pogostne. Zaradi tega ne smemo takih rojev vsajati takoj na stalno mesto, temveč šele proti večeru. Medtem jih postavimo na hladno ali pa v klet, da jih opazujemo, ali imajo matico itd. V tem primeru postopamo ž njimi, kakor sem že opisal zgoraj.

Prihodnjič pa še nekaj o vročanju rojev.

Za mlade čebelarje

S. M.

Uvod.

Iz obilice vprašanj, ki vznemirjajo čebelarje ob vsakem letnem času, vsak dan in lahko bi rekli neprestano, je težko razbrati ravno tista, ki bi zanimala vse čebelarje ali pa vsaj večino od njih na različnih krajih in ob različnih pašnih razmerah. Prav zato so taka razmotrivanja in navodila vedno več ali manj pristrska in sprejemljiva sedaj le za te in take čebelarje, sedaj zopet za druge. Skratka, vedno je v takih navodilih opisan več ali manj po svoje prikrojen način čebelarjenja in včasih na žalost ne najpraktičnejši in najboljši. Za začetnika pa je najboljšo navodilo komaj dobro. Seveda nastane tukaj zopet vprašanje: kakšen način čebelarjenja pa je najboljši? Na to vprašanje je mogoče, če hočemo biti nepristranski, samo takole odgovoriti: Način čebelarjenja zavisi od sestave panja, v katerem čebelarimo, od kraja, kjer čebelarimo in od pašnih razmer v dotičnem kraju. Vendar pa vsi ti činitelji, čeprav so odločilni, še ne silijo k enotnemu načinu čebelarjenja. Tega usmerjajo še drugi, stranski činitelji: razmere dotičnega leta, izobrazba itd. itd. Zato ne bo nikoli prišlo do čebelarjenja po enem kopitu tudi pri čebelarjih, ki čebelarijo v istem kraju, v enakem panju in ob enakih pašnih razmerah. Vendar pa bomo izmed vseh teh načinov smatrali vse tiste načine za najboljše, ki omogočajo čebe-

larju, da opravi neko delo pri čebelah v najkrajšem času, na najpreprostejši način in z najboljšim uspehom. In to je ravno tisto, kar bi moral imeti pred očmi tisti, ki piše taka navodila. Pisana morajo biti torej kolikor mogoče stvarno, na podlagi izkušenj znamenitih čebelarjev, znanstvenih dognanj in lastnih opazovanj.

Znamenitih čebelarjev, na katere se lahko opiramo, imamo Slovenci dovolj in marsikaj smo dognali tudi na podlagi lastnih opazovanj. Vendar pa moramo priznati, če izvzamemo opazovalne postaje, da doslej nismo še gradili svojih izkušenj v dovoljni meri s pomočjo statistik, ki so predpogoj za uspešno praktično delo. Tudi nimamo znanstvenih čebelarskih zavodov, ki bi podrobno preučevali čebelo, njeno življenje in delo. Zato smo v tem pogledu navezani na znanstvena dognanja tujih znanstvenikov. To je dejstvo, res do neke mere žalostno dejstvo, a zdi se mi še hujše to, da se vse premalo okoriščamo z novimi dognanji in pridobitvami, kot bi se lahko, kot bi se morali. Kje je krivda, je težko reči. Gotovo pa je največ na nas čebelarjih samih, ki mislimo, da znamo dovolj, če ločimo matico od trota, če znamo ogrebsti roj v panj, pritrčiti satnice v satnike, skuhati vosek i. p. Dokler ne bo v nas želja po temeljitejšem proučevanju predmeta, s katerim imamo opravka, dokler ne bomo vseeno, kako čebelarji sosed, dokler ne bomo razmišljali s svojo glavno, kako bi gledena vedno manjšo rentabilnost čebelarstva povečali njegove dohodke, toliko časa bo vse delo društva, podružnic, pa tudi morebitnih znanstvenih čebelarskih zavodov zastoj.

Kako čebele prezimujejo.

Kdor bi se hotel ravnati to zimo po navodilih, ki naj bi jih tukaj opisal, bo že malo pozen. Zato tudi v tem prvem poglavju ne bom dajal posebnih navodil za prezimovanje čebel, ampak bom raje podal nekaj iz najnovejših raziskovanj o prezimovanju čebel, ki so jih delali na wiskonsinski univerzi v Združenih ameriških državah in katere je opisal Rus A. Brjuhanjenko.

Poizkusi so se vršili tako, da se pri tem čebele v svojem zimskem bivališču niso prav nič vznemirjale. Zato so že v jeseni v te panje, ki so bili določeni za raziskovanje, namestili med posamezne sate termoelektrične cevi, s katerimi je mogoče izmeriti tudi najmanjšo razliko v toploti. Na ta način so mogli preizkuševalci, ne da bi tudi najmanj vznemirjali

čebele, določati vsak čas toploto kateregakoli mesta v panju in v čebelnem gnezdu. S pomočjo občutljivega galvanometra so potem na podlagi merjenja jakosti električne iskre ugotavljali gibanje čebel med sati. Dan za dnem so vršili ta opazovanja, često tudi vsako uro, in to ves čas prezimovanja čebel, ne da bi čebele vedele, da kdo proučuje njihovo zimsko življenje.

Tako so ugotovili, kako in kdaj se čebele zbirajo v zimsko gručo, kakšen je obseg te gruče, kakšna je njena oblika in kako se čebele pozimi gibljejo.

Poleg tega pa so istočasno opazovali zimsko življenje čebel še na drug, že znan način: skozi steklene stene v nalašč zato narejenih panjih.

Na podlagi podatkov in števil, ki so jih na ta način zbrali, so prišli do sledečih zaključkov:

1. Čebele se začno zbirati v zimsko gručo, ko se zniža toplota zunaj panja na 18.3°. Popolnoma se stisnejo v gručo, ko se zniža zunanja toplota na 12.7°, čeprav ostanejo nekatere čebele še izven gruče in se ji pridružijo šele, ko pade toplota še nižje. Če pade zunanja toplota nenadoma, preden so se čebele že zbrale v gruči, napravijo čebele poleg glavne zimske gruče še več manjših gruč, vendar pa se te, kakor hitro morejo, združijo z glavno zimsko gručo.

V začetku gruča ni popolnoma strnjena, šele z zniževanjem toplote se čebele v njej strnejo. Pri višanju toplote pa se zgodi zopet nasprotno, da se zimsko čebelno gnezdo razširi. Če zunanja toplota ni nižja od 10°, ostane marsikatera čebela izven zimske gruče in se drži na satu brez opazljivega gibanja. Ko pa se toplota zniža pod 10° in se približuje 0°, ali gre še nižje, se začno te oddvojene čebele premikati in se jih zbere po pet, šest skupaj. Pri tem srkajo med, če ga najdejo kje odprtega. Te male gručice čebel se premikajo sem in tja, se zopet razdvajajo in se po možnosti priključujejo čebelam v zimski gruči. Če ostane toplota dalje časa na zelo nizki stopnji, se te manjše skupinice čebel dolgo ne združijo z zimsko gručo, seveda če imajo zadosti hrane. Če pa toplota še pade in mraz dolgo traja, seveda ne morejo te oddaljene čebele in gručice čebel vzdržati mraza in umirajo na mestu, kjer se nahajajo.

Čebele na površini zimske gruče pogosto otpnejo in padejo na dno panja. To so opazovali skozi steklene stene opazovalnih panjev. Prav ta opazovanja so potrdila, da so čebele nezazimljenih in slabo zazimljenih panjev izpostavljene močnemu znižanju toplote, ki seveda zmanjšuje življenjsko odpornost čebel.

2. Že pred začetkom zime si vsaka čebelna družina pripravi prostor za zimsko gnezdo. Pri normalnih razmerah ostane zimsko gnezdo vso zimo na enem mestu. Sicer se res ob izmenjavi toplote gruča ali bolj skrči ali bolj razširi, vendar pa ne menja svojega prostora vse do tedaj, ko se pojavi zalega, ali pa zunanja zračna toplota dovoli čebelam, da opuste zimsko gnezdo ter se premikajo po satju.

3. Na površini zimske čebelne gruča se nahaja sloj čebel, ki so povsem mirne in imajo privzdignjena krila v kotu 40° . V notranjosti zimske gruča pa ostanejo nekatere čebele živahne, kar nam dokazuje njihovo stalno gibanje in premikanje. Nekatere čebele iz gruča ostajajo stalno na enem mestu in dokaj hitro mahajo s krili. Končno je še tretja skupina čebel, ki zibljejo svoja telesca sem in tja, kot bi se igrale. To gibanje je včasih hitrejše, včasih počasnejše.

4. Vsako vznemirjanje izziva brezpogojno večje premikanje čebel v gruča in to povzroča zvečanje toplote v gruča. Povečanje toplote je v razmerju z jakostjo vznemirjanja in toplota lahko doseže v takem slučaju do 50° in še več v sredini gruča, do 20° in več na njeni površini. Če je bilo vznemirjanje tako, da se je zvišala toplota v zimski gruča za nekaj stopinj, se ta toplota še povečava ob vsakem naslednjem vznemirjanju, ki smo ga povzročili pred pretekom 18 ur po prvem vznemirjenju. Že navadno odkritje pokrova na panju (pri A. Ž. panju odpiranje vratice!) pozimi poveča toploto normalne družine zaradi vznemirjenja za $2-3^\circ$.

5. V kolikor se zmanjša toplota na površini čebelne gruča, v toliko se do neke mere poveča toplota v notranjosti gruča in obratno. Ker pa ima tudi to pravilo svoje meje, je povsem razumljivo, da nekatere čebelne družine, ki ne morejo obdržati potrebno notranjo toploto, odmro, kadar le preveč pade toplota na površini gruča.

6. V začetku zime je povprečna toplota čebelne gruča dokaj nizka, a se v teku zime veča. Zmanjša pa se ta toplota zopet, če se čebele lahko otrebijo. Ko začne spomladi matica zalegati, se toplota v gnezdu zviša na 32° in še več.

7. Največja toplota v čebelni gruča pa ni vedno na enem in istem mestu in se brez kakega določenega reda seli iz kraja v kraj.

8. Povprečna toplota se more vsak dan menjati ne oziraje se na zunanjo toploto gruča. Prav tako je možno menjavanje zunanje toplote gruča v času, ko je notranja toplota na nekaterih mestih v gruča stalna. Vse to zavisi od zunanje toplote.

9. Že od nekdanj zanimala čebelarje vprašanje, kako naj čez zimo zapažijo čebele. Reči moramo, da sta tukaj v glavnem dve mnenji. Mnogi čebelarji mislijo, da čebele najboljše prezimujejo v posebnih prezimovališčih, drugi pa trdijo, da je za čebele bolje, če prezimujejo pod vedrim nebom. Priznati moramo, da je težko najti prednosti tega ali onega načina, ker čebele v enem in istem letu tako na planem kakor v prezimovališčih dobro prezimijo, kako leto pa bodisi na planem bodisi v prezimovališčih slabo odrežejo.

10. Na podlagi poizkusov wisconsinskega preizkuševališča lahko zaključimo, da v času prezimovanja ni tako važno toplo odevanje čebel kot moč čebelne družine in njena medena zaloga. Upoštevati je namreč treba važno razliko med obema načinoma prezimovanja: družine, ki prezimujejo na planem, se lahko prej otrebijo kot družine v prezimovališčih, ki se otrebijo šele, ko jih postavimo na plano. Če je medena zaloga v panju slaba za prehrano čebel, imajo čebelne družine, ki prezimujejo na planem, več pogojev, da prebijajo zimo in jih manj odmre kot pa v prezimovališčih; če pa so čebelne družine že v jeseni preskrbljene s sladkorjem, bodo prav tako dobro prezimile v prezimovališčih kot na planem in obratno.

11. Glede ureditve prezimovališč so dokazali poizkusi, da ni ravno važno, ali je temperatura v takem prostoru približno 4° . Če je namreč zimska medena zaloga zadovoljiva, ni opaziti slabih posledic tudi, če se toplota menjava od $2^\circ-15^\circ$.

Sodeč po vseh številnih raziskavanjih moramo zaključiti, da je odločilne važnosti za dobro prezimovanje čebel kakovost in množina zimske zaloge in ne toliko opaz in način prezimovanja. Ob normalnih prilikah, pa naj prezimujejo čebele na planem ali v prezimovališčih, lahko opazimo, da so nekatere družine pozimi bolj nemirne kot druge in da iz takih panjev ne glede na toploto neprestano izletavajo. Na žalost pa do danes še ne moremo ugotoviti, kje so temu pravi vzroki.

12. Glede odevanja panjev, ki prezimujejo zunaj, so poizkusi in skušnje pokazali, da se čebele prav tako dobro počutijo, če so zavarovane po legi pred vetrovi, kakor če so zaščitene s posebno odejo. Teoretično bi bilo pravilno, da bi bili spomladi bolj zaleženi tisti panji, ki so bili pozimi bolj odeti, praksa in izkušnje pa tega ne morejo v celoti potrditi.

13. V koliko vpliva odeja na količino porabe medu, so poskusne postaje ugotovile: za normalne čebelne družine na planem je opaz in debelini 2 cm—2.5 cm enakovreden prezimovališču s toploto približno 10° .

Toliko nam povedo najnovejša znanstvena opazovanja o prezimovanju čebel. Praktičen nauk, ki ga dobimo iz njih, je kaj preprost: za dobro prezimovanje čebel mora čebelar že v jeseni poskrbeti. Še pred mrazom jim je treba preskrbeti zdravo in zadostno zimsko hrano, zavarovati jih je treba pred prevelikim mrazom in pred vznemirjanjem pozimi. Če more čebelar svojim ljubljankam to zagotoviti za zimo, je storil vse in družine mu bodo dobro prezimile. Vse to pa je bilo treba, kakor sem že rekel, storiti v jeseni.

Prip. ured. Točke 9—13 veljajo v glavnem za ameriški način prezimovanja: na planem vsak panj zase, ali pa v posebnih »kletah«, kamor znosijo panje na zimo. Naš način prezimovanja (v čebelnjakih) je nekako v sredi med ameriškima načinoma, torej niti čisto pod milim nebom niti v prezimovališču s kolikor toliko enakomerno toploto.

Več resnice

Neka skupina čebelarjev iz ptujske okolice je sklicala na dan 29. nov. 1936 čebelarje in čebelarske podružnice na protestni shod zaradi dovažanja tujih čebel na ajdova pasišča na Dravskem polju.

Da si sklicatelji zagotove številno udeležbo, so objavili v prilogi »Slovenskega Gospodarja« z dne 25. novembra 1936 agitacijski članek pod naslovom »Propadanje čebelarstva na Dravskem polju. Shoda se je udeležilo baje okoli 70 čebelarjev.

Nikomur ne moremo in ne smemo zameriti, če brani svoje interese in opozarja na resnične krivice, ki se mu gode. To spada k temeljnim načelom prave demokracije. Zato nimamo zaradi sestanka kot takega nič pripomniti.

Nikakor pa ne moremo odobravati agitacijskih sredstev, ki so jih nekateri uporabljali, da privabijo na sestanek čim več čebelarjev, obenem pa pripravijo uspešno pot izglasovani resoluciji. Dopisniki v »Slov. Gospodarju« se niso ustrašili niti očitne neresnice, samo da bi dosegli svoj namen. Ta nov način obrambe in agitacije, ki je doslej edinstven v borbi za pasišča, pa ne moremo molče prezreti. Potrebno je, da nanj opozorimo na tem mestu — vsem pravičnim in resnicoljubnim čebelarjem v svrilo. Zgodovinska resnica je, da se dovoz tujih čebel na Sp. Štajersko ni začel šele po prevratu, kakor trdi »Slov. Gospodar«, marveč že desetletja pred izbruhom svetovne vojne. Nemški čebelarji z Zg. Štajerskega so preplavalji s čebelami zlasti Murško polje, toda sloveski čebelarji si zaradi tega niso upali niti črhniti, ker so se zavedali, da stoji za tujimi

čebelarji vsemogočna nemška jezikovna žlahta. Sedaj, ko nemških prevoznicarjev ni več, tudi ni vzroka za strpnost.

Med prevoznicarji niso zgolj »Kranjci«, kakor poudarjajo dopisniki, marveč tudi mnogi Štajerci. Dopisnikom je to prav dobro znano, toda »Kranjci« so močnejši adut, pa zapišimo tako, so si mislili.

Vseskozi neresnična je objavljena statistika panjev in čebelarjev, ki so baje propadli na Dravskem polju zaradi tujih čebel. Statistiko je mogel sestaviti le skrajno pristranski človek, ki je s svojo nerodnostjo pri sestavi te famozne »statistike« storil domačim čebelarjem več škode kakor koristi. Saj so številke tako strašansko pretirane, da učinkujejo ravno nasprotno: nihče jim ne verjame, niti tisti, ki bi jim morali!

To svojo trditev opiramo na dejstvo, da je sedaj že uradno dognано, da so nekatere občine potrdile število propadlih panjev, ne da bi vedele kaj potrjujejo. Posledice ne bodo izostale, ker vendar ne gre, da bi kak občinski tajnik enostavno pritiskal žig pod številke, ki jih napiše poljuben človek, ne da bi urad kontroliral točnost navedb. Zanesljivost številke najbolj označuje prečudno dejstvo, da izkazuje izvirnik statistike 3786 propadlih panjev, v »Slov. Gospodarju« objavljena statistika pa le 2786. Tisoč panjev je tedaj kar mimo grede izginilo, pa ne morda zaradi poprave kake računske pomote, marveč bržkone zaradi tega, ker se je celo statističarju neresnica zdela le preveč očitna.

Ni nam znano, koliko panjev in čebelarjev je v dobi od l. 1925—1935 resnično propadlo, mirne vesti pa lahko rečemo, da jih je 95% izginilo zaradi slabih letin, zaradi čebeljih boleznih, največ pa zaradi zanikarnosti čebelarjev, ki zazimujejo suhe panje.

Tretja neresnica je, da je osrednje čeb. društvo izdalo naredbo o prevažanju čebel na ajdovo pašo. To trditev so vrgli v svet s čisto prozornim namenom, kajti člankarji prav dobro vedo, da je naredbo izdala banska uprava in da je osrednje društvo sploh ne more, ker ni nikaka zakonodajna oblast. Banska uprava se na društvene predloge pri redakciji naredbe skoraj nikdar ni ozirala. Saj ni odobrila niti vseh sklepov, ki so bili sprejeti na lanskem sestanku delegatov naših podružnic, dasi so tam imeli odločno večino delegatov tistih podružnic, ki so proti dovozu tujih čebel. Banska uprava mora pač varovati interese vseh čebelarjev.

Četrta neresnica je trditev, da je banska uprava nepravilno postopala, ker je vse prizive prevaževalcev, ki jim občine niso dovolile dovoza čebel, rešila ugodno v prid prevaževalcem — preko občine in sreskega načelstva.

Pritožbe proti sklepom občine morajo biti vložene na okrajno glavarstvo, ne pa na bansko upravo. Šele če okr. glavarstvo pritožbo zavrne, je dopustna na bansko upravo. Če je ta kakšna pritožbi ugodila, ni tega storila čebelarju na ljubo, marveč zaradi zakonite utemeljenosti pritožbe.

Peta neresnica je, da »ajda ni več tako rodna, ker čebele izvlečejo vso moč iz nje«. To je jako rafinirana in preračunjena obdolžitev. Kmetje se namreč prav nič ne pritožujejo zaradi prevelikega dovoza čebel. Saj dobro vedo, da koder je mnogo čebel, ajda dobro plenja (če je vreme tako, kakršno mora biti). »Pa jim na-

tvezimo, da pičlim žetvam ni vzrok vreme, marveč prevaževalci. Nekaj bo že zaleglo, saj ijudje neumnosti radi verjamejo,« so si mislili dopisniki.

Šesta neresnica je, da pripeljejo prevaževalci na Štajersko čebele, ki so jim prej pobrali ves med. Lačni tuji panji začnejo potem grozno ropati, seveda domače čebele.

Lačne čebele nikdar ne ropajo, nasprotno niti ne branijo se, če jih napadejo tuje čebele. Lakota jim vzame vso moč in pogum.

Ta ali oni prevoznik res pobere čebelam med pred ajdovo pašo, toda vsak pošten in pameten čebelar jim pusti toliko živeža, da ne

Bilanca Društvene čebelarne dne 31. decembra 1936

Imovina	Din	p	Din	p	Dolg	Din	p	Din	p
Gotovina v blagajni			3.221	—	Upniki:				
Vloga v Podružnici P. H. v Ljubljani			2.971	60	razni dobavitelji	43.616	50		
Vloga v Mestni hranilnici v Ljubljani			20	—	Sklad za Janšev dom	60.000	—	103.616	50
Zaloga blaga			256.122	45	Premoženje:				
Dolžniki			30.121	45	prenos iz leta 1935	116.500	—		
Inventar:					pribitek k vrednosti blaga	115.252	84		
prodajalne	33.600	—			dobiček v letu 1936	1.687	16	233.440	—
satnišnice	11 000	—	44.600	—					
			337.056	50				337.056	50

Račun izgube in dobička dne 31. decembra 1936

Izguba	Din	p	Din	p	Dobiček	Din	p	Din	p
Trgovski stroški:					Pribitek k vrednosti blaga			115.252	84
plače	43.850	—			Kosmati dohodek pri prodaji blaga			100.515	35
davščine	2.301	36			Obresti in popusti			576	39
zavarovalnina za uslužbenca	4 236	—							
zavarovalnina za blago in za nočno straženje	1.007	—							
ceniki, oglasi in reklama	6.840	—							
kurjava in razsvetljav. poprava inventarja in adaptacije	1.117	25							
pristojbine za Zvezo trgovcev, za telefon in za P. H.	20.095	25							
ostali manjši izdatki	1.386	25	90.299	68					
Odpis od vrednosti inventarja	9.466	57	5.006	25					
Nabava omota za drobno prodajo			2.684	60					
Odpis dvomljivih terjatev			1.414	05					
Pribitek k vrednosti blaga			115.252	84					
Dobiček v letu 1936			1.687	16					
			216.344	58				216.344	58

V Ljubljani, dne 18. januarja 1937

Vodja: Adolf Arko

Pregledala in v redu našla: Ivan Šmajdek, Ivo Verbič

pomrjejo lakote, ker se včasih pripeti, da v začetku ajdove paše ne naberejo niti za sproti. Kateri pravi čebelar bo tvegala vse svoje panje zaradi nekoliko kilogramov medu?

Tak način boja ne more nihče zagovarjati. Z neresnico in s podpihovanjem strasti ne bomo rešili vprašanja prevažanja čebel na ajdovo pašo. Zato bomo take izrodke pobijali, pa naj pridejo od katerekoli strani, bodisi od prevaževalcev, bodisi od domačih čebelarjev. Vselej se bomo pa odločno zavzeli za tiste, ki trpe resnično krivico, pa naj bo kdorkoli. Pri tem ne bomo dali prednosti niti »kmetu, niti doktorju, profesorju, železničarju ali velečebelarju«, marveč vedno le onemu, ki se mu godi krivica.

Živo smo prepričani, da je v čebelarstvih vrstah še dovolj trezno mislečih ljudi, ki ne bodo dopustili, da bi se v boju za pasišča uporabljala neokusna sredstva, ki nam jih prav nič ni treba. In ne pozabimo, da mora koncem koncev zmagati samo pravična stvar.

Izjava

Odbor slov. čebel. društva stoji na stališču, da se morajo vse pomembnejše čebelarske zadeve rešiti s sodelovanjem in vednostjo društva, ker se more le na ta način ustvariti stanje, ki bo koristilo obstoju in napredku vsega

našega čebelarstva. Zaveda se tudi, da mora nasproti vsem članom in podružnicam zavzemati dobrohotno in nepristransko stališče. Zato zelo obžaluje in smatra za kršenje društvenih pravil, da so se meseca novembra l. l. nekatere podružnice odzvale za društvo žaljivo mu, z neresničnimi podatki podprtemu, nepodpisanemu vabilu, ki je bilo 25. nov. 1936 objavljeno v Slov. gospodarju. Vabilo je pozivalo čebelarje na neko protestno zborovanje v Ptutu proti prevaževalcem čebel v ajdovo pašo.

Kako so vabljenе podružnice branile čast društva in kaj so sklenile, nam niso poročale, dasiravno po čl. 18. društvenih pravil dolžne, da pri vsem svojem poslovanju vzdržujejo z osrednjim društvom tesne zveze.

Po vsem tem je razumljivo, da društveni odbor ne more braniti drugi skupini društvenih članov, ki je bila izzvana, da ne bi proti plačilu objavila v društvenem glasilu svojega poziva (glej platnice!) in to tem manj, ker bi sicer prenesla sramoto naše nesloge še v druge nestrokovne liste. Poleg tega morajo biti za pošten boj predali našega lista vsem članom na razpolago. Odbor pa nujno priporoča vsem čebelarjem, da rešujejo svoje težnje vedno le v okviru društva in v dobrobit vsega našega čebelarstva.

Jos. Verbič. preds., M. Dermelj, tajnik

Kotiček za radovedneže

1. Imam A. Ž. panje na 10 satov, ki se mi že dve leti dobro obnesejo. Nameravam jih naročiti še nekoliko, preden pa to storim, bi rad vedel, so li bolj priporočni taki na deset satov ali na devet. Prosim odgovora, da bom lahko enotno povečal svoje čebelarstvo. — F. O. v T.

Večina čebelarjev čebelari s panji na 9 satov. Kjer ni obilnih paš, so taki panji dovolj veliki tudi za najplodovitejše družine. Nekateri trdijo, da so celo preveliki, češ v krajih s srednje dobrimi pašami je zalege kmalu dosti; preveliko plodišče pa pogoltne skoraj ves med, ki ga čebele naberejo. Toda to mnenje nima mnogo pristašev, ker nas skušnje uče, da je treba ravno tam, kjer paše niso posebno izdatne, močnih družin, da lahko kratko pašo temeljito izkoristijo. Vsaki izdatnejši pomladanski ali poletni pašiti tak sledi velika izguba čebel, ki jo mora z ravnati obilica zalege. Zato nič strahu, da bi bil panj na 9 satov kdaj prevelik ali celo premajhen. Križ božji! pri nas premajhen!

Zagovorniki panjev na 10 satov pravijo, da ga imajo radi samo zaradi tega, ker je izvrsten za prevažanje. V takem panju ima družina več zraka, ker se ob vročih nočeh med prevozom lahko pomakne več čebel v medišče. Potem ni nevarnosti, da bi se družina ob hudi vročini zadušila. Tudi je v večjem medišču več prostora za med.

Panj na 10 satov je nastal čisto slučajno. Prvo leto po prevratu sem na občnem zboru v Marijanišču razkazal A. Ž. panj z nekaterimi mojimi izboljšavami (premične palice, ameriško žrelo, preurejena rešetka i. dr.). Panj je imel 9 satov in 1 »slepi sat« — desko v velikosti sata. Čebelarji se slepega sata niso oprijeli, pač pa panjev — na deset satov.

Nečesa pa ne smemo prezreti: V panjih na 10 satov smemo zazimiti le močne družine, sicer je spomladni napredek panjev slab. Slabejše družine ne morejo obsežnega plodišča dovolj ogrevati, zato se zalega počasi množi ter družina ni o pravem času na višku.

2. Pod mojim čebelnjakom izvira močan studenec, tako da stoji čebelnjak za zamočvir-

jenim svetom. Ali je to čebelam kaj v kvar? M. M. G. J. pri S.

Na to vprašanje Vam ne morem dati nobenega odgovora, ki bi se opiral na lastne izkušnje. V nekem švicarskem časopisu sem pa bral, da čebelnjak, ki stoji na živi vodi, ni dober. Čebele ne uspevajo in ne uspevajo, pa čeprav je vodna žila globoko v zemlji. Kaj je temu vzrok, ne morejo človeške možgani uganiti. Povem stvar tako, kakor sem jo bral. Dostavljam še, da je tisti čebelar prestavil čebelnjak »na suho« in so se mu čebele potem dobro ponašale. V vašem primeru vam že zamočvirjen svet sam na sebi namiguje, kaj naj storite.

3. V podstrešju mojega paviljona so se naselile velike mravlje, in od tam nadlegujejo čebele. Noče paviljona sem namazal s kolomazom, pa ne pomaga, ker se posuši. S kom naj pokončam mravlje? Ali jih smem s salmijakom ali očetno kislino? Bojim se, da bi vonj čebelam ne škodoval. (Naslov nečitljiv! P. Ptujška gora.)

Berite »Drobir« v zadnji številki lanskega Sl. Č. Vonj salmijaka ali očetne kisline čebelam ne bo škodoval, ako boste sredstvo uporabljali proti večeru, ko ne bo več sonca in čebele ne izletavajo.

4. Letos bo v Mariboru velika sadjarska razstava, ki bo obsegala tudi oddelek za čebelarstvo. Rad bi se je udeležil in prosim, da mi sporočite pogoje in navodila. F. R. v R. S.

Na razstavo je bilo povabljen tudi naše društvo, ki se bo vabilu odzvalo. Iz načrta za razstavo, ki je bil objavljen v letošnji 1. številki.

»Sadjarja in vrtnarja«, razvidite, da bo čebelarški oddelek uredilo naše društvo. Obsegal bo zgolj panje, čeb. potrebščine, črteže, razpredelnice in slike, medu in voska pa ne. Zato se posamezni čebelarji razstave bržkone ne bodo mogli udeležiti, vsaj z medom in voskom ne.

5. Zakaj mi vsi odsvetujemo šipe in priporočajo mreže na okencih v panjih. Skozi šipe mnogo bolje vidim, in tudi čebele se ne vznemirjajo, kadar odprem vratca. Kaj pravite k temu? Fr. L. v G. n. B.

Šipe so le za panje, ki jih ne prevažamo in samo za poletni čas. Pozimi moramo okenca s šipami odstraniti, da ostanejo panji suhi. Znano je, da panji, ki imajo steklena okenca, pozimi zelo močijo. Tudi za prevažanje niso, ker ne more zrak med prevozom do čebel. Imeti bi morali dvojna okenca in jih pred prevozom izmenjati. To pa ni vsakomur po godu.

6. Rad bi priredil A. Ž. panj na 9 satov za rezervne družinice. Vsaka naj bi imela štiri sate. Kako naj to uredim. J. S. n. S.

Škoda, da nimate panja na 10 satov. Potem bi lahko namestili tri panjičke na tri sate v plodišču, tri v medišču. Spodaj in zgoraj mora imeti tak A. Ž. panj ameriško žrelo. Panjički morajo biti iz prav tankih deščic in tako široki in visoki, da gredo ravno trije v plodišče, oziroma medišče. O tem bo Sl. Č. priobčil kratek članek; potrpite malo.

Kako priredite A. Ž. panj na 9 satov v omejenem namenu, je lepo popisal g. Rojec v lanskem Sl. Č. Ali ste nov član, da tega niste brali? Ur.

Opazovalne postaje

December je bil že popolnoma zimski mesec, dasi kaže njegova povprečna srednja mesečna toplota $+0.42^{\circ}$ C. Nekaterim lepim dnevom v začetku meseca so sledili še v prvi tretjini prav neprijetni mokri dnevi s snegom, ki se pa je kmalu sprevrgel v dež. Toplina je zmerno padala in vse naše doline je skozi vso drugo tretjino meseca pokrivala gosta hladna megla. V mnogih krajih pa se ni več dvignila tja do prvih božičnih dni. Ker je medtem pritisnil prav zimski mraz, se je vsa narava odela v krasno belo odejo iz sreža.

Nekatere postaje so imele še nekaj izletnih dni, posebno one, ki leže v južnih zavetnih legah. Vendar pravega izleta niso nikjer imeli, ker ga panji pač niso potrebovali. Ena postaja celo poroča, da se staremu čebelarju neki panj kar noče umiriti, ter da je celo proti koncu tega meseca v njem dobil precej zalege. Drugi

nižinski postaji delajo hudo preglavico rovke. Edina pomoč proti tem nadlegovalkam so pasti s slanino.

Mesečna poraba se je sukala v zmernih mejah. Le tri postaje izkazujejo porabo okrog 1 kg in čez. Nedeljica pripisuje velik upad tehtnice v prvi vrsti suhemu vremenu, ki je tam nastopilo v drugi polovici decembra. V splošnem pa poročajo poročevalci, da je opaziti zadovoljivo prezimovanje.

V okolici Toplice je zločinska roka segla po žveplu in sosedu čebelarju zažvepljala 7 A. Ž. panjev. Od vseh se bo morda en sam panj opomogel, drugi so uničeni. Ali je maščevanje ali zloba na delu?! V Tacnu pa bi g. poročevalcu skoraj uničil ogenj njegov čebelnjak, ko je v njegovi neposredni bližini pogorela domačija sosedova Le s težavo so rešili čebelnjak pred uničujočimi plameni.

Društvene vesti

Novoletno voščilo. Vsem čitateljem »Slov. Čebelarja« pošiljata uprava Vseslovske čebelarke zveze in bolgarske čebelarke centrale »Nektar« v Sofiji prirčna novoletna voščila in pozdrave. To voščilo bo gotovo zelo razveselilo vse naše čitatelje. Bratskim bolgarskim čebelarjem vračamo enako prirčna voščila z željo na skupno sodelovanje v bodočnosti.

Čebelarški obzornik kot priloga »Sl. Č.« ne bo več izhajal, ker je bilo zanj premalo naročnikov. Tako je sklenil širši odbor na seji dne 8. novembra 1936. Obveščamo vse one člane, ki so poslali letos poleg članarine tudi še na-

ročnino za Obzornik, da smo jim znesek 10 Din pripisali na račun članarine za leto 1938. Lahko pa ta znesek tudi vrnemo, ako člani to žele.

IV. izkaz kamnov za Janšev dom. V letu 1936. so v D. Č. plačali v gotovini, oziroma v blagu (medu in vosku) sledeči člani za kamne: Ga. Angela Gerl iz Snežnika Din 52; I. neimenovani iz Groblja Din 25; II. neimenovani iz Groblja Din 25; g. Sajovic Ivan iz Stare vasi pri Postojni Din 100; g. Kump Josip, Doblčka gora, Din 57.50; g. Franc Horjak iz Voluš Din 30. Skupaj 289.50 Din. III. izkaz 2.215 Din. Skupaj 2504.50 Din.

Mesečni pregled za december 1936

Kraj	Višina nad morjem	Panj je teže						Toplina zraka			Dni je bilo										
		pridobil v			izgubil v			v mese- cu čistih dkg	največ pri- dobil	naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	je snih	vetrovnih		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.														
		mesečni tretjini dkg						pri- dobil	po- rabil	dkg	dne	C°									
Blejska Dobrava . . .	577	—	—	—	15	25	20	—	60	—	—	+ 7	- 8	+ 1'47	2	4	—	13	5	13	3
Breg-Križe	483	—	—	—	20	20	40	—	80	—	—	+ 7	- 7	—	—	4	2	14	4	13	—
Kranj	385	—	—	—	35	25	10	—	70	—	—	+ 14	- 8	+ 1'05	8	3	4	16	9	6	9
Virmaše-Škofja Loka .	361	—	—	—	15	15	25	—	55	—	—	+ 7	- 6	+ 1'35	2	4	4	14	12	5	5
Tacen-Šmarna gora .	314	—	—	—	30	20	10	—	60	—	—	+ 9	- 9	- 0'35	5	2	4	23	4	4	3
Barje	289	—	—	—	20	25	20	—	65	—	—	+ 7	- 9	- 0'50	3	1	4	15	5	11	—
Dob	305	—	—	—	30	25	35	—	90	—	—	+ 9	- 6	+ 1'48	1	4	3	20	6	5	—
Rova	350	—	—	—	10	15	10	—	35	—	—	+ 8	- 8	+ 0'37	2	5	2	15	4	12	2
Skorno-Novi kloster .	450	—	—	—	5	10	10	—	25	—	—	+ 7	- 9	+ 0'75	3	—	1	9	17	5	2
Sp. Ložnica-Žalec . .	252	—	—	—	10	10	15	—	35	—	—	+ 4	- 10	- 2'02	—	2	1	11	13	7	7
Leveč-Sl. Bistrica . .	355	—	—	—	50	—	—	—	50	—	—	+ 14	- 16	- 1'77	2	2	2	29	—	2	3
Muta	387	—	—	—	40	50	20	—	110	—	—	+ 6	- 10	- 1'75	—	1	1	12	14	5	19
Sv. Duh-Selnica . . .	536	—	—	—	25	25	30	—	80	—	—	+ 3	- 12	- 2'11	—	1	1	8	14	9	20
Studenci-Maribor . .	265	—	—	—	20	35	30	—	85	—	—	+ 7	- 12	- 1'97	3	—	1	11	4	16	8
Cezanjenci	182	—	—	—	—	40	30	—	70	—	—	+ 6	- 7	- 0'72	—	2	1	15	5	11	6
Nedeljica-Turnišče . .	170	—	—	—	—	—	175	—	175	—	—	+ 9	- 8	+ 0'59	4	2	1	19	5	7	—
Žetale-Rogatec . . .	322	—	—	—	20	30	10	—	60	—	—	+ 8	- 7	+ 1'40	4	2	2	12	3	16	10
Donačka gora-Rogatec	397	—	—	—	—	30	10	—	40	—	—	+ 10	- 9	+ 1'16	6	2	3	18	3	10	3
Kozje	307	—	—	—	25	25	30	—	80	—	—	+ 10	- 6	+ 1'93	—	3	3	13	11	7	12
Leskovec-Krško . . .	186	—	—	—	20	30	25	—	75	—	—	+ 17	- 8	+ 3'22	11	2	2	17	2	12	8
Zakot-Brežice	156	—	—	—	—	30	15	—	45	—	—	+ 11	- 9	+ 2'22	2	1	3	19	12	—	6
Toplice-Dolenjsko . .	179	—	—	—	5	15	40	—	60	—	—	+ 7	- 8	- 1'14	7	4	5	11	14	6	3
Krka	300	—	—	—	10	—	20	—	30	—	—	+ 10	- 6	+ 2'30	6	2	3	13	15	3	21
Št. Janž Dol.	347	—	—	—	30	30	40	—	100	—	—	+ 13	- 10	—	2	—	1	2	14	15	—
Št. Vid-Stična	360	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 8	- 12	- 1'58	4	2	2	18	10	3	—
Cerknica	575	—	—	—	—	25	55	—	80	—	—	+ 8	- 10	- 0'01	10	4	5	13	10	8	11
Sv. Gregor-Ortnek . .	736	—	—	—	10	25	40	—	75	—	—	+ 6	- 5	- 0'88	—	3	4	9	7	15	19
Novo mesto	180	—	—	—	30	20	30	—	80	—	—	+ 10	- 8	+ 0'71	6	1	3	14	4	13	—
Šmarjeta	375	—	—	—	25	30	15	—	70	—	—	+ 9	- 5	+ 1'40	6	2	5	14	4	13	20
Valpča vas	280	—	—	—	20	15	25	—	60	—	—	+ 15	- 6	- 5'27	11	8	3	11	12	8	15

Vsi panji so A.-Ž. sestava.

V. izkaz kamnov. Čebelarstva podružnica Dovje-Mojstrana je nabrala ob nabiranju članarine od svojih članov 50 Din. Prejšnji izkaz 2504.50 Din. Skupaj 2554.50 Din. — Najlepša hvala vsem darovalcem! Prosimo še druge člane, da se ob prilikah spomnijo Janševega doma.

Obvestilo podružnicam. Glavnemu tajništvu vrača pošta v mnogih primerih pisma, ki jih je naslovljeno bodisi temu ali onemu podružničnemu funkcionarju. Zato je neobhodno potrebno, da vsak tajnik naroči na svoji pošti, komu naj se dostavljajo pisma za čebelarstvo podružnico, da bo domača pošta dopise pravilno dostavljala.

Zaostala članarina. Kdaj bo naših prošelj zaradi plačila zaostale članarine konec? Veliki zaostanki direktnih podružničnih članov delajo odboru velike skrbi, glavnemu tajništvu pa premnogo dela, ki bi ga lahko obrnilo v drug namen. Prosimo, pošljite zato zaostalo članarino nemudoma.

Opozorilo podružnicam. Dogaja se, da sklicujejo nekatere podružnice sestanke podružnic svojega okoliša ne da bi o tem prej obvestile glavni odbor. Opozarjamo vse podružnice, da o vsakem sestanku, ki ga skličejo z drugimi podružnicami, obveste glavni odbor, in sicer o namenu sestanka in o sklepih, izvršenih na teh sestankih. To določa § 18 društvenih pravil; pa tudi če bi paragraf tega ne

zahteval, je potrebno, da je glavni odbor obveščen o vsem delovanju podružnic. Ravnajte se, prosimo, po tem opozorilu.

*

XXXIX. seja dne 18. decembra 1936. Odbor je nadaljeval razpravo o tisku Slov. Čebelarja za leto 1937. Sklenjeno je bilo, da se odda list v tisk Jugoslovanski tiskarni. Dalje je sklepal o nabavi tujih strokovnih listov in o nakupu nekaterih učil, ki so nujno potrebna pri predavanjih po podružnicah. Tajnik je predložil letni račun za opazovalne postaje, ki je bil odobren. G. predsednik je opozoril odbor na 70 letnico msgr. Fr. Adameca, dekana v Bistrici na Moravskem, ki ima velike zasluge za češkoslovaško čebelarstvo. Odbor je sklenil, da pošlje jubilarntu čestitko našega društva.

I. seja dne 8. januarja 1937. G. prof. Mihelič je poročal o tujih strokovnih listih, ki so na razpolago gg. uredniku in članom odbora. Tajnik je poročal o sklepih podružnice Vič glede uredbe o pasičkih in nakupu sladkorja za pitanje čebel. Odbor je sklepal o sestankih, ki jih sklicujejo nekatere podružnice. G. Lebarju, šol. upravitelju v Hrastniku, je odbor ob njegovih preselitvi izrekel zahvalo za uspešno delo v korist ondotnega čebelarstva, ki ga je vršil kot dolgoletni predsednik trboveljske podružnice. Odbor je razpravljal o ustanovitvi rejskega okrožja v Selški dolini, s katerim hoče pospeševati čistočo našega čebelskega plemena. Gospod predsednik je poročal o znanstveni preiskavi mededečega rastlinstva, ki jo bo izvršil g. prof. Bačar.

II. seja dne 15. januarja 1937. G. vodja D. Č. je podal poročilo o računskem sklepu Društvene Čebelarne. Odbor je razpravljal o naročanju blaga iz Čebelarne, ki naj bi se vršil kolikor močje skupno po podružnicah. Odbor je vzel na znanje poročilo o resoluciji, sklenjeni na sestanku podružnic v Ptuj, ki je bila objavljena v prilogi »Slov. Gospodarja«.

Naše podružnice

Ljubljanska podružnica bo imela prihodnjo odborovo sejo v torek, 9. februarja ob 8 zvečer v posebni sobi gostilne »Banko« na Šmartinski cesti v Ljubljani. K prisostvovanju ste toplo povabljeni prav vsi člani in vaši prijatelji. — Odbor.

Podružnica v Slovenski Bistrici bo imela občni zbor v nedeljo, dne 14. februarja, ob 9. dopoldne v gostilni Ferenčakove v Slovenski Bistrici. Obenem z občnim zborom priredi tudi čebelarstvo predavanje, na katero pride g. Peternel.

Rogaška Slatina. Občni zbor tukajšnje podružnice bo v nedeljo, dne 7. februarja, ob 3 popoldne pri Erjavcu z običajnim sporedom in s predavanjem »Čebela v zimici«.

Podružnica Brežice-okolica bo imela občni zbor v nedeljo, dne 7. februarja, ob 3 popoldne v prostorih restavracije čebelarja Ivana Zorka na postaji Brežice, z običajnim dnevnim redom. — Dragi čebelarji! Ne posnemajte lenih trotov, bodite enkrat pridne čebelice in odzovite se vabilu na občni zbor. Obravnavali bomo delo za tekoče leto, izkali novih smernic, boljših, in to je mogoče le, če smo vsi zbrani. — Ta čebela nekaj medicīne, ona zopet nekaj obnožine, en predlog boljši, drugi slabši, pa se bomo pogovorili in tudi dogovorili za bolj intenzivno delo. — Če pa so troli tako leni, da jih niti čebele s stradanjem ne odženejo iz hiše na zbor podružnice, niso več čebelarji,

ampak v pravem pomenu besede »troti«, ki mislijo: »Bo že Bog dal« ... pa se v vražje varajo. — Prinesite s sabo članske izkaznice za leto 1937 v potrdilo in se odzovite čebelarški dolžnosti. — Na svidenje! S čebelarским pozdravom Vinko Grabnar ml., tajnik.

Krtinska podružnica je polagala račun o lanskem delovanju na praznik sv. Treh kraljev. Kljub slabemu vremenu se je zbralo pri podružničnem predsedniku 16 članov in 4 čebelarji nečlani, da v neprisiljenem razgovoru razpravljajo o čebelarških zadevah. Uvodoma se je g. predsednik Soklič zahvalil vsem, ki so količkaj pripomogli k uspehu naše čebelarke veselice. Posebno se je zahvalil gosp. predavatelju Bukovcu za poučne in bodrilne besede. Obenem je izrekel najtoplejšo zahvalo gosp. Berlotovi, Majerjevi in Ručmanovi za svo veliko pomoč pri veselici. Dasi je naša prireditelj zaradi lokalnih razmer močno trpela, izkazuje vendar nad 550 dinarjev čistega dohodka. Po soglasnem lanskem sklepu se bo porabil ta znesek za omiljenje težkega položaja naših članov in bo podružnica tudi letos prispevala k članarini po 5 Din od člana. V preteklem letu se je v podružničnem okolišu izvršilo poučno predavanje, katerega je posetilo 26 čebelarjev. Zato se soglasno sklene, naj se na pomlad priredi primerno predavanje v Morav-

čah. — Dosedanji odbor se je izkazal zelo agilenega, zato si je pridobil zaupanje članstva in je bil letos ponovno izvoljen. Blagajnično stanje izkazuje nad 1600 Din podružničnega premoženja. Soglasno je bilo sklenjeno, da se ves razpoložljivi denar naloži v sladkorju, ki ga bo imel podružnični tajnik Mayer, šolski upravitelj v Dolu, vedno v zalogi. Za tekoče leto si je podružnica osvojila sledeči program: 1. Predavanje na pomlad v Moravčah. 2. Ob ugodni letini bodo nekateri člani izvršili kontrolo medu. 3. Med podružničnimi člani se osnuje krožek, ki si je nadel hvalevredno nalogo, da bo vzrejal matice od prvovrstnih čistih kranjic. 4. Skupno z drugimi podružnicami v okraju naj se organizira: a) pomladni tečaj za začetnike; b) skupna razstava o stanju čebelarstva v okraju; c) predavanje za napredne čebelarje in č) postavitev primernih podružničnih čebelnjakov v ajdovih pasiških domačega okraja, kamor bodo člani lahko postavljali svoje čebele. — Občni zbor se je zaključil malo pred mrakom z geslom: V složnem smotrenem sodelovanju leži bodočnost našega čebelarstva.

Podružnica v Kranju. Na občnem zboru podružnice, dne 6. januarja 1937, se je zbralo okoli 30 zavednih članov, ki so z zanimanjem sledili predavanju g. šol. uprav. Japlja iz Smednika. Nazorno je orisal zgodovinski razvoj čebelarstva od najstarejših časov do današnje dobe s posebnim oziranjem na slovenske razmere. Iz svoje bogate izkušnje je praktično pokazal metodo začičevanja satnikov pri A. Z. panju. Zborovalci so bili s predavanjem zelo zadovoljni in žele, da bi g. predavatelj v teku poletja priridel v večjem obsegu praktične vaje za naše člane. — Podružnični odbor je ostal večinoma prejšnji, razen tajnika, čigar funkcijo je prevzel Janko Ravnik, strokovni učitelj na Drž. tehniški srednji šoli v Ljubljani, bivajoč v Kranju. Na novo sta vstopila v odbor g. Peter Hribar, posestnik v Srakovljah in g. Anton Eržen, drž. cestar v Kranju. — Novi odbor je prevzel nalogo, da zgradi za podružnico čebelnjak v Bašlju pod Storžičem, ki bi ga uporabljali podružnični člani zlasti za spomladansko pašo. Kljub težkim prilikam upa odbor zbrati potrebna sredstva. — Ravnik, tajnik.

Podružnica v Trbovljah je imela dne 16. januarja svoj letni občni zbor ob lepi udeležbi članov. Podružnica je štela v preteklem poslovnem letu 36 organiziranih članov, neorganiziranih je še nad 40 čebelarjev, katere vabimo, da se nam pridružijo. Organizirani člani imajo 219 A. Z. panjev, 36 kranjčev in 80 panjev druge mere, neorganizirani pa 41 A. Z. panjev, 124 kranjčev in 84 panjev druge, večinoma dunajske mere. — Kljub slabi letini in krmljenju čebel s sladkorjem je vendar bilo delo v podružnici precej živahno. V preteklem letu je imela podružnica občni zbor, na katerem je predaval g. A. Bokovec o idealni strani čebelarstva, en čebelarški tečaj v Hrastniku, katerega je vodil urednik Slov. Čebelarja g. A. Bukovec, ki je vezal svoja predavanja z demonstracijami, in je tudi na dan občnega zbora orisal vse napake, katere delajo naši čebelarji pri čebelicah. V podružnični kuhinji za vosek se je pridelala lepa množina prvovrstnega voska. — Blagajna izkazuje 3345.53 Din dohodkov in 2326.50 Din izdatkov, ter 1019.13 Din prebitka. Iz tega bomo naročili tri dvojna sita trem podružničnim točilom. — Dosedanji predsednik in ustanovitelj Čebelarstva podružnice gospod Lebar Franc, šol. upravitelj v Hrastniku, je odklonil ponovno izvolitev, ker se pripravlja na pokoj in preselitev v Celje, kjer bo dalje pasel svoje čebele. Podpredsednik g. Hauk se mu je

v imenu vseh čebelarjev iskreno zahvalil za njegovo požrtvovalno in nesebično delo pri pospeševanju čebelarstva. — Ker je g. Gvera Ferdo, uradnik TPD, odklonil zaradi bolehnosti predsedniško mesto, je bil za predsednika soglasno izvoljen g. Hauk Jože, podjetnik v Trbovljah, g. Gvera Ferdo za podpredsednika, za tajnika in blagajnika pa učitelj Karel Omerzu, ki je tudi podružnični delegat. Za odbornike smo izvolili gg.: Jenka Metoda, uradnika TPD, Ašenbergerja, poduradnika TPD, Zadoboška Vinka, čevljarja, in Černeta Matijo, obč. nameščenca. — Novi odbor je izdelal sledeči delovni načrt za l. 1937: 1. Kuha voščin pri čebelnjaku g. Jenka v Hrastniku. Suhe in stehane voščine je dostaviti do 1. aprila 1937; 2. predavanje v spomladni pri čebelnjaku g. Jenka v Hrastniku; 3. predavanje v jeseni pri čebelnjaku g. Sušnika v Trbovljah; 4. množitev medečih rastlin. — Članarino za društvo je treba plačati do 1. februarja t. l.; množino sladkorja za krmljenje je prijaviti pri društvenem blagajniku. — Karel Omerzu, tajnik.

Novomeška podružnica je imela dne 27. decembra l. l. občni zbor. 30 letnico je lani proslavila z razstavo v dneh od 5. do 13. julija. Članov je imela 60, vendar pa jih ni do občnega zbora plačalo članarine še 30.* Od vseh bomo članarino izterjali po odvetniku. Podružnica je likvidirala Društveno čebelarstvo. Kdor bo hotel imeti čebelarstvo potrebščine, jih mora odslej naročiti iz Ljubljane. Lani je podružnica privedla v okraju 20 predavanj. Bila sta tudi dva tečaja, na katerih so predavali gg. Lilija, Vrisk Karol, strok. učitelj s kmetijske šole, in Vidmar Franc. — V društvenem čebelnjaku se je pojavila nosematosa, ki pa smo jo pravočasno zatrli. Čebelarstva letina je bila zelo slaba in je med letom pomrlo mnogo čebelnih družin zaradi lakote kljub temu, da so jih pitali. Kdor želi sladkor, naj se oglasi pri društvenem tajniku g. Liliju v Smihelu. Sladkor je treba plačati takoj, a ne, da še dolgujejo nekateri člani za nazaj. — Dne 7. februarja ob 10 bo v Novem mestu sestanek vseh dolenskih čebelarjev. Zbrali se bodo v mestni posvetovalnici ter razpravljali o ustanovitvi »Zveze«. G. Vales je ob priliki občnega zbora kot odbornik širšega odbora v Ljubljani poročal o raznih pomembnih sejah, tako tudi o pravilniku za ureditev pasišč in zavarovanju ter o Janševem domu. — V l. 1937 bo dne 22. in 23. marca čebelarški tečaj na Grmu. Prijave sprejema g. Vouk, strok. učitelj na kmetijski šoli. Hrana po nizki ceni, spalnice brezplačno. Največ se bo predavalo o nalezljivih čeb. boleznih in o vzreji dobrih matic. — Pri tajniku so na razpolago še knjige »Praktični čebelar«, »Janša« in »Čebelne bolezni«. Tudi ima na razpolago knjižnico. Knjige pa se dobe pri g. Šetini v Gotni vasi in se plača za 14 dni 2 Din od izposojene knjige. Kdor ima vosek, naj ga vsaj do meseca marca pošlje blagajniku v zamenjavo. — Vsem onim članom, ki ne plačajo članarine do meseca februarja, se bo list ustavil. — Srečno in medeno novo leto želi V. Lilija.

Podružnica Ormož - Velika Nedelja je imela dne 6. januarja t. l. redni občni zbor pri svojem priljubljenem in zelo delavnem članu g. Hrziču Francu, ki bo, kakor se govori, preselil v najkrajšem času iz Trgovišča v svoj dom »mlado matico« — življenjsko družico. Bog mu daj mnogo, mnogo let preživetih v srečnem zakonu! — Občni zbor je vzel z odobravanjem na znanje obširno predsednikovo in tajnikovo poročilo o poslovanju podružnice, ki je štela 28 članov. Vsako leto imamo prirastek na članstvu, ki vrši redno svoje dolžnosti, o čemer

* O jeji! — Op. uredn.

govori vsakoletni obračun — in se zanima za napredno čebelarjenje. V tem oziru gre precejšnja zasluga predsedniku »Zveze« g. Peternelu, ki nam vsaj enkrat vsako leto pri predavanju natrosi iz svoje bogate izkušnje veliko zanimivega in poučnega čebelarstva drobica. Lepa mu hvala in na svidenje v letošnji pomladi! Lanska slaba čebelarstva letina nas je ukanila za nameravano proslavo 30 letnice ustanovitve naše podružnice. — Blagajnik je predložil občnemu zboru blagajniško knjigo, v kateri je zapisano in s prilogami potrjeno, da je imela podružnica v pretečenem letu 1060 Din prejemkov in 1047.25 Din izdatkov. K zvišanju dohodkov sta v izdatni meri pripomogla naš »stiskalski obratovodja« in »točilni komisar«. (Imamo tri tiskalnice za satnice in točilo za med.) — Blagajnik je kot izvedenec za čebelne bolezni tudi poročal o svojem pregledu čebelnjakov v ormoškem okraju. Poleg raznih zanimivosti smo morali na žalost tudi vzeti na znanje, da je v občini Sv. Tomaž precej razširjena kuža čebelne zalege. Priporočal je previdnost in ponovni pregled okuženih čebelnjakov. Saj je znano, kako se izvrše ukrepi sreskega načelstva v takih zadevah! — Občni zbor je izvolil stari odbor. — Pri zadnji točki dnevnega reda so se zborovalcem razvezali jeziki, ki so odkrili marsikatero zanimivo in vzpodbudno miselnost čebelarjev, a so si v svoji »pregrešni nameri« tudi privoščili banovinsko uredbo o prevozu čebel v ajdovo pašo in postopek prevoznikarjev samih. Čas je že, da se ta mučna zadeva končno uredi v zadovoljstvo vseh čebelarjev. O nabavi sladkorja za pitanje čebel se tukajšnji čebelarji malo zanimajo. Je mokast, preveč popran ali na prečrn.

Podružnica v Velenju je imela občni zbor dne 8. decembra 1936. Udeležba članov ni bila razveselji-

va. Zaradi bolezni zadržanega predsednika je otvoril občni zbor podpredsednik, pozdravil navzočne ter poročal o katastrofalni letošnji čebelarstvu letini in bodril čebelarje, da v takih razmerah ne obupajo, da vztrajajo še dalje. Sledilo je poročilo tajnika, blagajnika in knjižničarja. Podružnica je imela lani en čebelarški sestanek s predavanjem g. Peternela. Razpečala je 80 kg društvenega sladkorja, naročevala čebelarstvo orodje in nabavila v učne svrhe soliden društveni panj z mobilno sprednjo steno. Čebelarstva knjižnica šteje v prvem poslovnem letu 14 vezanih letnikov »Slovenskega čebelarja« in Jugovega »Praktičnega čebelarja« ter zaznamuje 11 izposojevalcev knjig po 50 par izposojnine. Pregledovalca računov sta potrdila pravilnost blagajne, ki izkazuje 98 Din prebitka. Za novo društveno leto 1937 se izvoli sledeči odbor: predsednik: Zajc Vekoslav, podpredsednik Tajšek Matevž, tajnik in blagajnik Pokeržnik Ferdo. Odborniki: Mlinšek Franc, Čretnik Franc, Gorožanc Anton. Pregledovalca računov: Demšar Valentin in Jevšek Franc.

Soglasno so bili sprejeti sledeči predlogi za občni zbor osrednjega društva:

1. Članarina naj se vsaj za prehodni čas zniža od 35 na 30 din.

2. Kakor vinogradniki naj dobe tudi čebelarji nadenaturiran sladkor, kajti čebelarstvo ni nič manj vredna panoga kmetijstva kakor vinogradništvo.

3. Skrajni čas je, da se čebelarstvo društvo pobriža za izboljšanje čebelne paše v Sloveniji. V ta namen naj stopi v stik s Kmetijsko družbo in Sadjarskim društvom v Ljubljani.

4. Ponovno predlagamo, da bo treba v »Slovenskem čebelarju« začeti enkrat že s sistematičnim poukom o medečem rastlinstvu.

Drobir

Čebelarimo le s čistimi čebelami. Na beležko pod tem naslovom v lanski zadnji št. Sl. Č. nam je poslal g. Franc Cundrič iz Podhoma pri Gorjah tale dopis:

»Čiščenje bi se moglo izvršiti le na podlagi strokovnega pregleda čebel, katerega naj bi organiziralo Slov. čebelarstvo društvo v Ljubljani. S podružnicami naj bi se sporazumelo glede stroškov, potem naj bi se pričelo temeljito čiščenje od podružnice do podružnice in, če mogoče, od čebelnjaka do čebelnjaka podružničnih članov. Po mojem mnenju bi se potem bolj učvrstilo zaupanje v organizacijo, ker bi neorganizirani čebelarji videli koristi organiziranih tovarišev pri prodaji čebel. Tako bi dobili v teku nekoliko let same sive čebele. Drugače bomo pasli naše muhe kar tako naprej kakor do sedaj in ne bodo pomagali vsi članki o očiščenju pasme prav nič. Mislim, da ni nobenega razloga, če se čebelarjem pove skrivnost, kje se nahajajo čebelice z dolgim rilčkom in prave kranjske sivke, ker potem bi se reja čebel čistih sivk še bolj pospešila, kar bi ne bilo v škodo čebelarjev in ne v sra-

moto pokrajini ter v ponos vodstvu, ki bi to stvar izvedlo.

Pripomba uredništva. Ta kratek dopis nas prav veseli, ker dokazuje, da so se tudi podeželski čebelarji začeli zanimati za to zelo važno vprašanje. Vsak čebelar bi moral biti ponosen, da ima v svojem čebelnjaku same čiste sivke. To je eden glavnih pogojev, ako si hoče kdo lastiti naslov vzornega čebelarja.

V decembru lanskega leta je sklicala podružnica v Selcih nad Škofjo Loko zborovanje vseh čebelarjev. Sklenjeno je bilo, da se za Selško dolino ustanovi okrožje za rejo čistokrvne kranjske čebele. Vse priprave za to so v teku, in ko bo prišla pomlad, bodo strokovnjaki pregledali vse čebelnjake ter določili, katere plemenjake je izločiti iz reje.

O vsem tem bomo itak izčrpno poročali in podali tudi navodila za tako akcijo v področju drugih podružnic.

Gospod Cundrič naj se pri domači podružnici zavzame, da sledi selški podružnici. Pomoc osrednjega društva tudi gorjanskim čebe-

larjem ne bo izostala in tudi nobeni drugi podružnici ne. Kar pomenite se med sabo in pripravite tla ter skušajte pridobiti za stvar vse čebelarje.

O sladkorju za krmljenje čebel bi se dala napisati prav obširna in tudi zanimiva knjiga. Najzanimivejše in najbolj obširno poglavje te knjige bi pa bilo tisto o velikih in neprestanih težavah, ki jih imamo zaradi preskrbe sladkorja. Če primerjamo naše predpise za nabavo in prodajo takega sladkorja s češkoslovaškimi in avstrijskimi, se ne moremo načuditi birokratičnemu in nestrokovnjaškemu postopanju naših oblasti in elastičnosti ter enostavnosti predpisov na Češkoslovaškem ter v Avstriji. V Avstriji n. pr. lahko naročiš kakršenkoli sladkor v poljubni tvornici. Pri nas ga smeš naročiti le v tvornici, ki jo določi oblast. Ne tam, kjer je najcenejši in odkoder je dovoz najbližji, ne, tam, kjer oblast predpiše. Tudi ni dovoljeno naročati sladkor tiste kakovosti, ki je za krmljenje najboljše, ne, takega in takega moraš, pa konec besedi. Vselej se pa izkaže, da ima tak sladkor na zalogi državna tvornica v Belju. Tam imajo n. pr. velike zaloge zmlatega sladkorja (moke), ki ne vedo kam z njim. Naj ga čebelarji pokrmijo, pravijo, in tako se potem mora zgoditi. Kaj za to, če je kar za 1 Din 50 p pri kg dražji kakor kristalni sladkor, saj bogati čebelarji lahko plačajo. Naj pomagajo prazniti prepolna skladišča v Belju. Če jim ni všeč, pa naj nas puste pri miru...

V jugoslovanskih časopisih večkrat beremo o veliki krizi v sladkorni industriji. Izvoza nobenega, domači konsum pada od leta do leta, ker si obubožani narod tega prepotrebneža živila ne more privoščiti. Raje sega po vtihtapljenem toda znatno cenejšem saharinu. Kmetje, ki pridelujejo sladkorno peso, obupavajo zaradi neverjetno nizkih cen, ki jih plačujejo tvornice za peso. Mnogo vasi je saditev sploh opustilo, ker ni vredno pehati se za tiste pare, ki jih dobiš jeseni za pridelek.

Ampak glavno je, da so skladišča polna. To je, zdi se, višek modrosti naših narodnih gospodarjev in vse kaže, da bo pri tem ostalo še dolgo časa, kajti sv. Birokracijus, ki so ga povsod drugod v Evropi že pregnali, je našel pri nas varno zavetje in mehke stoličke ter se ga ne bomo otresli zlepa.

Znamenje časa. Lansko leto ni naše društvo dobilo nikake podpore iz javnih sredstev, niti banovinske, niti ministrske. Odpadla je celo doseganja podpora za predavanja, ki smo jo prejimali od kmetijskega ministrstva. Res ni bila velika, toda 7000, 8000 ali 10.000 Din, kolikor smo pač dobili, je vendarle vsaj nekoliko pripomoglo, da smo lažje dihali.

Kar ne moremo se otresti misli, da moramo biti ravno čebelarji preklicano nerodni pri zasledovanju denarnih virov, iz katerih bi utegnili kaj kaniti v našo skodelico. Kaj nerodni — slepi smo! Odkod pa so dobili naši smučarji lep znesek 35.000 Din, da bodo lahko šli z dilcami v inozemstvo? Odkod pa dobe denar razna druga društva, ki, mislim, niti zdaleka niso tako važna kakor so čebelarska. I, kje neki, po dobrih stricih! Saj ni tako težko izposlovati kako podporico. Dobre zveze moraš imeti, dobro moraš biti zapisan in spoznati se moraš.

Če si pri viru, utegneš dobiti čedno vsoto recimo od kake banke ali pa iz kakega posebnega sklada. Lahko se pripeti, da tudi kaj več kane, toda potem moraš biti lepo tiho, da se ne razve in ne pritisnejo še drugi nadležneži.

»Virov je dovolj, toda dostopni so le nekaterim izvoljencem, zlasti tistim, ki imajo dober nos in se spoznajo po stranskih potih.

»Kakšne neumnosti pa kvasiš, stric Matic, ob ves kredit nas boš spravil,« utegne reči strogi naš gospod predsednik. Jaz pa rečem: »Kaj kredit, pare, pare potrebujemo in smo jih tudi vredni, ker smo na mestu.« S. M.

Stoodstotno nosematozo pri čebelah nekega čebelarja na Dolenjskem je nedavno ugotovil ljubljanski veter. bakteriološki zavod. Ta primer je doslej edinstven, kajti da bi bile vse čebele bolne, se zelo redkokdaj pripeti.

Letošnja zima je v marsičem podobna lanski. Premehka je! Ponekod na Gorenjskem je leska že odcvetela, ne da bi jo čebele okusile. Resa že dolgo ni bila tako nasnovana s cvetnimi popki kakor letos. Obeta dobro pašo, ako bo vreme ugodno, zlasti ako bo januarja in februarja mrzlo, da ne bo začela prezgodaj cvesti. Sploh se lahko nadejamo dobre letine. Vsi čebelarski preroki obetajo kar najboljše. Bog jih usliši! Drugega ne moremo reči. Naše čebelarske suknje so popolnoma razcapane...

Naše medene zaloge naglo kopne. Po finem medu, zlasti pitancu, je bilo precej povpraševanja. Kdor ga je kaj imel, je že vsega prodal. Sedaj se na ljubljanskem trgu pojavljajo večinoma Prekmurci s svojim cenenim, mnogo precenenim blagom.

Slovo zaslužnega čebelarja. Gospod Fran Lebar, šolski upravitelj v Hrastniku, bo šel v pokoj in se bo preselil v Celje. Z njegovo upokojitvijo bo trboveljska podružnica mnogo izgubila. 15 let ji je zvesto in požrtvovalno predsedoval ter vzorno skrbel za prosveto in napredek čebelarjev. Vsi člani podružnice ga bodo gotovo ohranili v kar najlepšem spominu. Upajmo, da bo tudi v Celju zvest ostal čebelicam in naši organizaciji.

Panj kot hranilnica. Ne samo pri nas, tudi drugod se pripetijo, da stari čebelarji skrivajo svoje prihranke v praznih panjih. Rajnki Peter Pavlin je že imel to navado, pa se mu je včasih pripetilo, da ni vedel, kje ima denar, ker ga je prenašal iz panja v panj kakor mačka mladiče. Na severnem Češkem je neki čebelar skrnil svoj denar celo v panj, ki so bile v njem čebele. Menil je, da je tam najvarnejši. Polagoma se je nabral precejšen kupček. Lepega dne je odprl svojo »banko«, da bi dvignil nekoliko denarja, toda žalostnega srca je ugotovil, da je skrahiral. Kam je denar zginil, nihče ne ve. (Po Leipziger Bztg.)

Sadite medeča drevesa! Nič sejati, pač pa žeti, nič dajati, ampak samo jemati — to bi marsikomu dišalo, toda taka načela niso v skladu z naziranjem delavnega človeka, ki ga njegova zdrava narava, razum in srce silita, da ustvarja in ustvarja ter najde ravno v tem mnogo več užitka kakor v izkoriščanju tistega, kar so napravili drugi.

Tako radi se pohvalimo, da so čebelarji dobri, delavni in nesebični, koliko pa jih je med nami, ki bi lahko rekli: »Glej tiste tri češnje, jaz sem jih vsadil; niso še velike, toda še nekoliko let, pa se bodo po njih cvetju pasle čebele. To bo šumenje v krošnjah, prav kakor sedaj šumijo po tehle ivah, ki jih je nasadila naša podružnica. Vidite, tam gori v bregu je toliko goličave, da kar vabi k pogozditvi s samimi javori. Ne veste, kako to drevo med, če je vreme pravo! Mika nas tudi onile prod ob vodi. Pravijo, da bi borec tam uspeval. Bomo poskusili!«

Če bi vsak čebelar posadil samo dve češnji in dve vrbi, pa bi se že nekaj poznalo. Torej ... sadimo!

Razstava malih živali v Essenu v Nemčiji decembra lanskega leta je pokazala, kako velikega pomena je reja malih živali — čebel, zajcev, perutnine, koz — za malega človeka. Udeležili so se je rejci iz vseh delov države. Bila je izredno velika in je napravila na slehernega obiskovalca mogočen vtis ne le zaradi svoje velikosti, marveč mnogo bolj zavoljo lepe razporeditve, sijajne opreme in zlasti poučnosti.

Čebelarski oddelek je bil zelo skrbno organiziran in tako lep, da ga je vse občudovalo. Razstavljale so samo velike skupine čebelarjev: pokrajinske in društva. Westfalska deželna strokovna skupina je razstavila nad 3000

enotno opremljenih kozarcev medu; nič manj lepa ni bila skupina Porenja. Skupina voska je bila »težka« 3000 kg. Razstava je obsegala vse, kar spada k čebelarstvu. Posamezni državni čebelarski zavodi so temeljito poskrbeli, da se je čebelar in nestrokovnjak lahko poučil o čebelarskem napredku in pomenu čebelarstva, medu i. dr.

Razstavo je na vso moč podpirala tudi država, ki je k otvoritvi poslala ne le samo znamenite strokovnjake, marveč cel roj odličnih predstavnikov oblasti.

V prvih treh dneh je razstavo obiskalo nad 45.000 ljudi.

Izvrstna čebelarska družina. Gospod Fr. Košak, veliki ljubitelj čebelic na Grosupljem, ima čebelno družino, ki se je lani nenavadno odlikovala. Čisto v preprostem slamnatem belokranjskem košu domuje, v košu, ki je raje majhen kakor velik. Pa mu je lani dala dva rojja, prvega dne 26. aprila, drugega teden dni pozneje. Drugi se je pokazil, matica se ni sprasila. Prvi se je krasno razvijal. Dasi ni bilo posebne paše, je tehtal oktobra meseca pri zazimljenju 64 kg (prazen panj 15 kg). Starec je imel takrat čiste vsebine 20 kg. Seveda je pustil g. Košak obe družini za pleme. To bo zarod!

Vesela čebelarska. Lani, avgusta meseca, me je obiskal mlad čebelar z Dolenjskega. Strašno je bil radoveden, kako je pod Krimom hoja medila in koliko sem točil na panj. Kar verjeti ni mogel, da smo se za medek obrisali ter razočaran pristavil: »Domači čebelarji so mi pa pravili, da je hoja tako medila, da se je mana kar cedila po zemlji. Nekemu ljubljanskemu čebelarju je baje v hribu spodrsnilo, da je padel na zadnjico, potem ni mogel vstati, tako so se hlače prijele medu na zemlji. Rekli so, da se je s težavo izkobilal iz njih ter prišel v samih »gatah« v dolino.«

Člane ljubljanske podružnice vabim, da čimprej poravnajo članarino za leto 1937 po položnici, ki smo jo priložili 1. št. »Sl. Čeb.«, ljubljanski čebelarski podružnici, če tega doslej še niso storili. Članske izkaznice lahko oddajo člani zaradi potrditve v Društveni čebelarni, kamor morajo priti v teku 14 dni po oddaji zopet ponje. Članske izkaznice naj bodo točno izpolnjene. Seveda se bodo izdajale potrjene izkaznice le članom, ki so poravnali članarino za tekoče leto. Zato priporočamo, da člani v lastnem interesu (nakup potrebščin, sladkorja za krmljenje itd.) poravnajo članarino še pred pričetkom pomladanske sezone za čebelarska opravila.

Sklep za uredništvo je 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar za društvene namene je naslavljati na »Slovensko Čebelarsko društvo« v Ljubljani. Ček, račun št. 11.066. — Blagovne pošiljke (vosek, med) in naročila za čebelarske potrebščine je pošiljati na »Društveno Čebelarno« v Ljubljani, Tyrševa c. 21. Telefon 35-45. Ček, račun št. 15.645. — Društveno tajništvo je v Ljubljani, Poljanska c. 13/I. Telefon 38-38

Poziv čebelarjem prevaževalcem

Upravičene želje čebelarjev-prevaževalcev v banovinski naredbi o prevažanju čebel na ajdova pasišča so v tako mali meri upoštevane, da je obstoj naprednega in racionalnega čebelarstva — edino, ki je uvaževanja vredno! — tako ogrožen, da mora v sedanjih razmerah propasti. Čebelarji-domačini — s častnimi izjemami — hočejo doseči popolno prepoved prevažanja čebel v katerokoli pašo. Egoizem in nepoznavanje čebelarških prilik v pasivnih krajih, med katere je šteti več kot polovico krajev v dravski banovini, je nekatere tako zaslepil, da hujskajo proti prevaževalcem domače čebelarje ter lastnike zemljišč, sklicujejo sestanke, vlagajo resolucije in trosijo trditve, ki so docela v nasprotju z resnico.

Za čebelarje-prevaževalce bije dvanajsta ura. Resno so ogrožene naše in naših slavnih prednikov bogate izkušnje o koristnosti prevažanja čebel v razne paše. Brez prevažanja bi bilo uničeno napredno in smotrno čebelarstvo, z njim pa tudi sadjarstvo in semenogojstvo v pretežni večini slovenskih krajev.

Dolžnost vseh čebelarjev-prevaževalcev ter prosvitljenih, naprednih čebelarjev vobče je, da zajeze poplavo zmotnih, nedokazanih in celo tendenčnih trditev nasprotnikov prevaževalcev. Odločujoči oblasti je natočiti čistega vina, da bo mogla ločiti resnico od namišljenih in neresničnih trditev nasprotnikov prevažanja.

V zaščito že stoletnih pravic čebelarjev-prevaževalcev se je iz njihovih vrst osnoval »Aksijski odbor za zaščito pravic čebelarjev-prevaževalcev«. Ta odbor si je poleg splošne zaščite pravic prevaževalcev zadal kot zelo nujno nalogo, da v najkrajšem času skliče v Ljubljani vse čebelarje-prevaževalce ter čebelarje, njihove prijatelje, iz vse dravske banovine. Na tem zboru bomo ovrgli vse zmotne trditve nasprotnikov prevažanja čebel v pašo ter odločno in z vsem poudarkom nastopili v obrambo naših pravic, s tem pa tudi za lepši razvoj resnično naprednega čebelarstva ter za okrepitev našega slovenskega narodnega gospodarstva.

Zbor se bo vršil še v mesecu februarju in bo točen kraj, dan (vsekakor nedelja glede na znižano voznino) in ura pravočasno objavljena v raznih časopisih, na kar prevaževalce prav posebno opozarjamo.

Že sedaj pa poziva podpisani odbor vse čebelarje-prevaževalce ter zagovornike naših pravic med ostalimi čebelarji, da store svojo dolžnost s tem, da se vsi udeleže zbora v lastnem interesu kakor tudi v občem interesu slovenskega naprednega čebelarstva.

Aksijski odbor za zaščito pravic čebelarjev-prevaževalcev.

V Ljubljani, dne 24. januarja 1937.

Za odbor:

Ivo Verbič, predsednik.

Josip Stojkovič, tajnik.

Čebelarji!

Kdo Vam najbolj
postreže s čebelarskimi
potrebščinami?

Društvena Čebelarna
v Ljubljani, Tyrševa c. 21

ki je domače podjetje in last
Slov. Čebelarskega društva

Ček. račun 15.645 - Telefon 35-45

**Največja zaloga čebelarskih po-
trebščin v dravski banovini**

Kupuje

vosek in med po najvišjih dnevnih cenah

Prodaja

vse čebelarske potrebščine, najboljše
kakovosti, po nizkih in solidnih cenah

Svojim članom in podružnicam daje pri-
merne popuste. Zahtevajte cenik

Čebelarji, podpirajte z naročili lastno podjetje